

Valstybė narė gali pasinaudoti galimybe pripažinti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu dėl to, kad prašytojui kitoje valstybėje narėje jau buvo suteiktas pabėgėlio statusas

Vis dėlto tuo atveju, kai šis prašytojas yra be suaugusiųjų gyvenančio nepilnamečio vaiko, kuriam buvo suteiktas papildomos apsaugos statusas pirmojoje valstybėje narėje, tėvas, turi būti užtikrintas šeimos vienovės išsaugojimas

2015 m. pareiškėjas gavo pabėgėlio statusą Austrijoje, o 2016 m. pradžioje persikėlė į Belgiją, kad prisijungtų prie dviejų savo dukrų, iš kurių viena buvo nepilnametė; tų pačių metų gruodžio mėn. joms šioje šalyje buvo suteiktas papildomos apsaugos statusas. 2018 m. pareiškėjas šioje valstybėje narėje pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, neturėdamas teisės joje gyventi.

Šis prašymas buvo pripažintas nepriimtinu, remiantis Belgijos teisės aktais, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Procedūrų direktyva¹, motyvuojant tuo, kad pareiškėjui jau suteikta tarptautinė apsauga kitoje valstybėje narėje². Pareiškėjas šį sprendimą atmesti prašymą ginčijo Belgijos teismuose, tvirtindamas, kad teisė į pagarbą šeimos gyvenimui ir pareiga atsižvelgti į geriausių vaiko interesus, atitinkamai įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsnyje ir 24 straipsnio 2 dalyje, neleidžia Belgijai pasinaudoti savo teise pripažinti jo tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu.

Šiomis aplinkybėmis *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Belgija) nusprendė pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl galimų šios galimybės išimčių.

Teisingumo Teismo didžioji kolegija nusprendė, kad **pagal Procedūrų direktyvą³, siejamą su Chartijos 7 straipsniu ir 24 straipsnio 2 dalimi, valstybei narei nedraudžiama pasinaudoti šia galimybe motyvuojant tuo, kad prašytojui kitoje valstybėje narėje jau buvo suteiktas pabėgėlio statusas, kai šis prašytojas yra be suaugusiųjų gyvenančio nepilnamečio vaiko, kuriam buvo suteiktas papildomos apsaugos statusas pirmojoje valstybėje narėje, tėvas, tačiau tai neturi paveikti galimybės taikyti Priskyrimo direktyvos⁴ 23 straipsnio 2 dalį, kurioje reglamentuojamas šeimos vienovės išsaugojimas.**

Teisingumo Teismo vertinimas

Teisingumo Teismas nurodė, kad valstybės narės neprivalo nagrinėti, ar prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Priskyrimo direktyvą, kai tokią apsaugą suteikė kita valstybė narė. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad jos privalo nesinaudoti šia Procedūrų direktyvoje⁵ numatyta galimybe pripažinti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu tik

¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60) (toliau – Procedūrų direktyva).

² Pagal Procedūrų direktyvos 33 straipsnio 2 dalies a punktą valstybės narės gali laikyti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu, jeigu tarptautinę apsaugą suteikė kita valstybė narė.

³ Procedūrų direktyvos 33 straipsnio 2 dalies a punktas.

⁴ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011, p. 9) (toliau – Priskyrimo direktyva).

⁵ Procedūrų direktyvos 33 straipsnio 2 dalies a punktas.

tuomet, jei toje kitoje valstybėje narėje esama sisteminių ar bendrųjų trūkumų arba trūkumų, paveikiančių tam tikras asmenų grupes, ir kad dėl šių trūkumų manytina, jog dėl nuspėjamų prašytojo, kaip asmens, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, gyvenimo sąlygų jam kyla rimtas pavojus patirti nežmonišką ar žeminamą elgesį, kaip tai suprantama pagal Chartijos 4 straipsnį.

Atsižvelgiant į tai, kad tarpusavio pasitikėjimo principas Sąjungos bendroje prieglobsčio sistemoje yra labai svarbus, Sąjungos teisės normos, suteikiančios materialinę teisę tarptautinės apsaugos gavėjams, pažeidimas, nelemiantis Chartijos 4 straipsnio pažeidimo, netrukdo valstybėms narėms pasinaudoti šia galimybe. Priešingai, nei Chartijos 4 straipsnyje įtvirtinta apsauga nuo bet kokio nežmoniško ir žeminamo elgesio, jos 7 ir 24 straipsniuose užtikrinamos teisės nėra absoliučios, todėl gali būti ribojamos Chartijoje nustatytomis sąlygomis⁶.

Be to, Teisingumo Teismas nurodė, kad **pagal Priskyrimo direktyvą⁷ valstybės narės įpareigojamos užtikrinti šeimos vienovės išsaugojimą suteikdamos tarptautinės apsaugos gavėjo šeimos nariams tam tikrų lengvatų**. Kad būtų suteiktos šios lengvatos⁸, visų pirma teisė gyventi šalyje, turi būti įvykdytos trys sąlygos: pirma, asmuo turi būti šeimos narys, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą⁹, antra, jis pats turi netenkinti tarptautinės apsaugos suteikimo sąlygų ir, trečia, lengvatos turi būti suderinamos su suinteresuotojo šeimos nario asmeniniu teisiniu statusu.

Visų pirma, aplinkybė, kad vienas iš tėvų ir jo nepilnametis vaikas migravo skirtingais maršrutais ir tik paskui susitiko valstybėje narėje, kur vaikui suteikta tarptautinė apsauga, nėra kliūtis šį vieną iš tėvų laikyti apsaugos gavėjo šeimos nariu, su sąlyga, kad jis buvo tos valstybės narės teritorijoje prieš priimant sprendimą dėl jo vaiko tarptautinės apsaugos prašymo.

Be to, trečiosios šalies pilietis, kurio tarptautinės apsaugos prašymas yra nepriimtinas ir dėl to buvo atmestas valstybėje narėje, kurioje jo nepilnamečiam vaikui suteikta tarptautinė apsauga, dėl kitoje valstybėje narėje turimo pabėgėlio statuso pats netenkina tarptautinės apsaugos suteikimo sąlygų pirmojoje valstybėje narėje.

Galiausiai, kiek tai susiję su Priskyrimo direktyvoje numatytų lengvatų suteikimo suderinamumu su atitinkamo trečiosios šalies piliečio teisiniu statusu, pažymėtina, kad reikia patikrinti, ar šis asmuo turi teisę jo šeimos nariui tarptautinę apsaugą suteikusioje valstybėje narėje gauti geresnį aprūpinimą nei šios lengvatos. Nagrinėjamu atveju, atrodo, taip nėra, nes pabėgėlio statusas valstybėje narėje iš esmės nesuteikia tokios tarptautinės apsaugos gavėjui teisės kitoje valstybėje narėje gauti geresnį aprūpinimą nei šios nurodytos lengvatos, bet tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas.

PASTABA: Prašyme priimti prejudicinį sprendimą valstybių narių teismai, nagrinėdami juose iškeltą bylą, gali pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁶ Chartijos 52 straipsnio 1 dalis.

⁷ Priskyrimo direktyvos 23 straipsnio 2 dalis.

⁸ Šios lengvatos numatytos Priskyrimo direktyvos 24–35 straipsniuose.

⁹ Priskyrimo direktyvos 2 straipsnio j punktą.